

868/1822 – عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: انْطَلَقْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْحَدِيثِيَّةِ، فَأَحْرَمَ أَصْحَابُهُ، وَلَمْ أُحْرَمِ أَنَا، فَأُنْبِئْنَا بِعِدْوٍ بَعِيْقَةٍ فَتَوَجَّهْنَا نَحْوَهُمْ، فَبَصُرَ أَصْحَابِي بِحِمَارٍ وَحَشٍ، فَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَضْحَكُ إِلَى بَعْضٍ، فَتَنَظَرْتُ فَرَأَيْتُهُ، فَحَمَلْتُ عَلَيْهِ الْفَرَسَ فَطَعَنْتُهُ فَأَتَيْتُهُ، فَاسْتَعْنَيْتُهُمْ فَأَبَوْا أَنْ يُعِينُونِي، فَأَكَلْنَا مِنْهُ، ثُمَّ لَحِقْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَشِينَا أَنْ نَقْتَطِعَ، أَرْفَعُ فَرَسِي شَأْوًا، وَأَسِيرُ عَلَيْهِ شَأْوًا، فَلَقَيْتُ رَجُلًا مِنْ بَنِي غِفَارٍ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ، فَقُلْتُ لَهُ: أَيْنَ تَكُنْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: تَكُنْتُ بِتَعْنِهِنَ، وَهُوَ قَائِلُ السُّقْيَا، فَلَحِقْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَصْحَابَكَ أَرْسَلُوا يَقْرَأُونَ عَلَيْكَ السَّلَامَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ، وَإِنَّهُمْ قَدْ حَشُّوا أَنْ يَفْتَطِعَهُمُ الْعَدُوُّ دُونَكَ، فَانظُرْهُمْ، فَفَعَلْ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا أَصَدَدْنَا حِمَارَ وَحَشٍ، وَإِنَّ عِنْدَنَا فَاضِلَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ: «كُلُوا»، وَهُمْ مُخْرَمُونَ.

868.1822. Абу Қатода розияллоху анху айтади:

«Худайбия йили Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан бирга йўлга чиқдик. У зотнинг асҳоблари эҳром боғлашди, мен эса эҳром боғламадим. Бизга Ғайқада* душман борлиги хабар қилинди. Биз улар томон юрдик. Шерикларим бир зебрани кўриб қолиб, бир-бирларига қараб, кула бошлашди. Мен ҳам қараб, уни кўргач, устига от солдим ва унга (найза отиб) санчиб қўйдим. Улардан ёрдам сўраган эдим, менга ёрдам беришдан бош тортишди. Кейин ундан едик.

Кейин мен Расулulloх соллаллоху алайҳи васалламга етиб олишга ҳаракат қилдим. Биз у зотдан алоҳида ажралиб қолишдан хавфсираб қолдик. Отимни гоҳ чоптирар эдим, гоҳ йўрғалатар эдим. Ярим тунда Бану Ғифорлик бир кишини учратдим ва «Расулulloх соллаллоху алайҳи васалламни (охирги марта) қаерда кўрдинг?» дедим. У: «У зотни Таъҳинда кўрдим, (ҳозир)

Сукёда қайлула қилмоқдалар», деди. Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга етиб олиб, олдиларига келдим ва: «Эй Аллоҳнинг Расули, асҳобларингиз сизга салом ва Аллоҳнинг раҳмату баракотини айтиб юборишди. Душман уларни сиздан тўсиб қўйишидан хавфсираб қолишди, уларни кутиб тулинг», дедим. У зот шундай қилдилар.

Мен: «Эй Аллоҳнинг Расули, биз зебра овлаган эдик, ёнимизда (гўштидан) ортгани бор», дедим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам асҳобларига: «**Еяверинглар**», дедилар. Ҳолбуки, улар эҳромда эдилар».

* Ғайқа - Макка ва Мадина ўртасидаги шаҳарлардан бири, Бану Ғифорликларнинг шаҳарларидан.

Манба: hadis.islom.uz

